

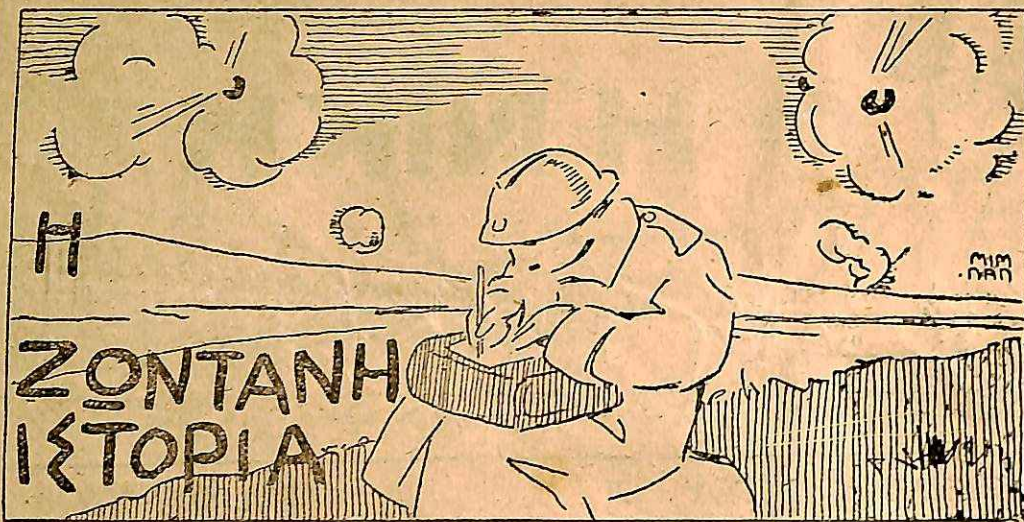
ΕΤΟΣ Α΄

ΑΘΗΝΑΙ: 6 ΜΑΪΟΥ 1921

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ. — Αἱ προετοιμασίαι διὰ τὴν ἐπίθεσιν ἐξακολουθοῦν πυρετώδεις. Τὰ βλητοφόρα σπεύδουν πρὸς τὰς ἐπιχαίρους θέσεις ὅπόθεν τὸ πυροβολικὸν μας θὰ βάλλει ἐπιτυχῶς κατὰ τῶν ἐχθρικῶν θέσεων.

Μέτωπον 2 Μαΐου 921

Αγαπητή μου Μαρία

Είμεθα γεμάτοι χαράν. Η ημέρα της επιθέσεως, το «ξεμουνιάσματος» όπως λέμε εδώ, πλησιάζει. Είμεθα απολύτως βέβαιοι γι' αυτό κι' έτσι η στενοχωρία και η πλῆξη που μάς έβασάνιζαν έπεσαν. Τώρα πλέον περιμένουμε το μεγάλο πανηγύρι με χτυποκάρδι. Θα πολεμήσουμε και ο Θεός θα με προφυλάξει κι' αυτή την φορά γιατί είναι δικαίος και αγαθός. Έφθασεν έως εδώ η είδησις πως θα έλθῃ και ο Βασιλιάς στο μέτωπο. Είναι αλήθεια; Όπωςδήποτε όταν το έμαθαμε έφθασεν από στόμα σε στόμα από την μίαν άκρη των καταυλισμών έως την άλλην αστραπιαίως. Τό τί έπληροποιήσε δεν λέγεται. Έχάλασεν ο κόσμος, τόνον ήταν ο ένθουσιασμός του στρατού. Ο Γιώργης μου έγραψε και με ρωτούσεν αν έχω ανάγκη χρημάτων. Ήταν ανάγκη να το ρωτήσω; Τα χρήματα πάντοτε χρησιμεύουν. Όχι γιατί μάς λείπει τίποτε εδώ, αλλά για κάθε περίπτωση άγανκτη. Όσο για καπνό και σιγάρα έχουμε άφθονα. Τα στέλνουν από την Αθήνα στη Σμύρνη και μάς τα φέρνουν εδώ όποδ γίνεται άμέσως και η διανομή. Το πολυτιμώτερο για το στρατιώτη εδώ είναι το γράμμα που θα κάμῃ σπίτι του, στας δικούς του. Εύτυχως και από αυτά μάς προμηθεύουν τακτικά. Μόνον που τα γράμματα πάντα στο γόνα μας. Στην ανάγκη βλέπεις με δλα συμμορφώνεται κανείς... Γράφε μου πειδ τακτικά μη περιμένης όμως την ίδια τάξη κι' από έμένα. Και κυρίως μη άνησυχής κι' έχε τας ελπίδες σου στο Θεό. Θα νικήσουμε, θα νικήσουμε—σου το λέω αυτό γεμάτος πεποίθησι—και θα με δεχτής πάλιν στην άγκαλιά σου πάντα. Σε φιλό Γιώργης

Μέτωπον 7 Μαΐου 1920

Μητερούλα μου

Σε φιλό. Φίλησε έν μέρος μου όλους τους συγγενείς και τους φίλους μου. Σου γράφω σκονισμένος και ιδρωμένος, σε χάλι δηλαδή τέτοιο, που αν μ' έβλεπες δεν θα με γνώριζες κι' ούτε θα χτυπούσε καν η καρδιά σου. Μόλις έτασάκισαμε, κατατασάκισαμε, ένα αϊφνιδισμό που μάς έκαμαν οι Τούρκοι. Ήσαν τριπλάσιοι και χωρίς να χάσω καιρό έκαμα το σταυρό μου, είπα το όνομά σου και έτρεξα μαζί με τους συναδέλφους μου κρατώντας το όπλο μου. Πιαστήκαμε άμέσως μαλλιά με μαλλιά που λένε... Ήταν το πρώτο βήμα του πυρός

αυτό για μένα κι' η καρδιά μου λαχτάραγε όχι από φόβο άλλ' από κάτι άλλο πούταν σαν μεθύσι αγαλλιάσεως. Σαράντα λεπτά της ώρας, σωστά, έχτυπούμαστε και στο τέλος όταν έννοιόσαμε τους Τούρκους να τσακίζουν, έτρεξαμε άπάνω τους. Δεν σκεπτόμουν πειδ τίποτε, ήμουν κι' εγώ ένας καλός πολεμιστής πειδ σαν τους άλλους. Χτυπήκαμε με τις λόγχες κι' έκαμα κι' εγώ το καθήκόν μου όπως έπρεπε. Από 120 Τούρκους 30—35 το έκοψαν λάσπη. Πιάσαμε έως 25 αιχμαλώτους. Και οι άλλοι ήσαν σωριασμένοι εδώ κι' εκεί λαβωμένοι και σκοτωμένοι. Θα τα διαβάζης βέβαια αυτά με δάκρυα και χτυποκάρδια και θα λαχταρίζης. Αλλά όχι δεν έχεις δίκαιο. Εγώ από μέρος μου είμαι εύχαριστημένος και γεμάτος ικανοποίησι και δεν βλέπω την ώρα της μεγάλης φορτούνας... Ένα μόνον μου σφίγγει τη καρδιά. Το πως είσαι μακριά μου και μοναχή σου, αλλά κουράγιο μητέρα....

Σου φιλό το χέρι

Βασίλης

Προφυλακί Μαΐος 1921

Φίλατέ μοι Χρήστο,

Είναι το δεύτερο γράμμα μου αυτό κι' ακόμη να λάβω άπάντησί σου. Τι γίνονται βρε άδερφέ; Τόσο πολύ σ' έχει ναρκώσει η ζωή της πρωτεύουσας; Ζής και σύ μέσα στο τέλμα της πόλεως. Ζής όμως πραγματικά; Γιατί ζωή δεν είναι αυτή η δική σας. Ζωή είναι αυτή που ζούμε εδώ, ζωή διπλή, ζωή που την αισθάνεσαι, που την χαίρεσαι. Ζωή που την ξερεις τόσο άλλαξα. Αχ! να έγινα αλλοιώτικος, ανδρώθηκα, είναι ο πόλεμος νέα κολυμβήθρα, λές κ' Σιλωάμ που κάνει τον άνθρωπο του άνδρα, μ, όλες τας άρετές του σωστόν καριού, που τον ζωογονεί, που τον παλημνη πάλι νέο όπως ο Μεφιστοφελής τον ούτε νοσταλγώ καν την Αθήνα. Εύχης σθανθής βαθειά μέσα σου τότε θα αϊ-υπέρροχο πράγμα είναι ο πόλεμος. Τι άναγεννηθεί, έχω φρεσκάρει, έφυγεν της ως εύνοια της τύχης. Κι' αν δεν το σθανθής όταν έλθῃς εδώ και βαρτισθής ο Γιώργης; Απ' το σπίτι μου μοδ γράφουν τακτικά... Χαίρετσε όλους τους φίλους....

Δικός σου Δημήτριος

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

Μένουν Μάης μήνας

Ζαχαρώμ, τζιέρι μ'

Είμι καλά κι τα λοιπά κι τα λοιπά. Έσθ' τι μ' κάνε ούρε τσουπί καλάνι είσι; Σούγραφα να μ' στείλς τν' αλοιφή μαδες για κείνα τα μουβόρα ζουβόρα π' τα λένι 'Ιλληνικά κι σ' μάδι φη' μάδι άπόκρισ'. Ούρη μπας κι τόν ιξέχσες τόν Μήτρον τόν Καραφουτιά; Μπας κι τού έκανε ιξέσουσι άπ' τη καρδούλα σ'; Πέστου μ' να κάνου τρεις άδρασκιλές να ρθού στου χουργιδ να σι άφαλουκόφου! Άρχισα τού παρόν γιναιτούμενος κι βράζουν κι χουχλακίζουν ιξέ ούργης διότ ούρη περιστέρα μ' δεν σκέρπαι στ' αν δεν λάβου γράμμα κι γραφή σ' γίνουμι μιλάγγουλους σάν κεινούς τσ' ποιητάδς π' γράφνι τόν 'Ιρυντόχρι-τουν κι τόν Κλειδουνα. Δεν σουδα όταν έφυγα άπ' τού χουργιδ ούρη καρδία μ' να βάνε τόν Κώτσου τόν Ψουρουφί' να σ' γράφ' μαδες τα γράμματα για τα μένα άφοδ ισθ' δεν ξέρς άπ' αυ-τόνα τα όρνιθουσακίσματα; Πουδς θα πάω ίμπρός κι' πούως θα άντιρουκόφου τόν Κιμάλη ούρη πλακίδα μ' χωρίς γραφή σ' κι' μαντάτα; Νάβλινς ούρη Ζαχαρώμ μ' τι μάς στέλνι ή Βασί-λισσα άποδ τού παλάν' να σ' φλιτράη ή καρδούλα. Δεν μάς λησμονάει ούρε φουδς μ, ούτι σπγ-μούλα, π' ού Θιός να τσ' δίν' πάσα καλό.

Τσιγάρια κι καπνδ ή κυρά Βασίλισσα, ή κυρά Κουμπάρα στέλν', τακουλάτα ή κυρά Κουμπάρα, φανέλλς για τού κρύγουν ή κυρά Κουμπάρα. Λιές ούρη Ζαχαρώμ μ' κι είμιασι πιδιά τσ'. Μά κι μάς τν' έχουμι, μέσα στα φιλουκάρδια μας. Λιέμι Βασίλισσα κι' κουλάει τού στόμα μας! Σ' γράφου βιαστικά μπαμπούνι μ' κι τσι-πούρα μου γιατ' θα κάτσο ύστερας να γιολίσου τού τρέκ. Πρέπ' να τώχου έτμου, γιατ' τού μεγάλου τού πανηγύρ' δεν δ' άργήσ'. Ουδλγίς ήμέρις πριν άρχίσουμι τν' ιπιδίσι' θα σ' γράφου να μ' στείλς τσ' εύχες σ' κι τσ' άσπασμούς σ'. Κι μόλς κάνουμι ίμπρός ή βαρέσουμι τόν κρ άνάλατου κι τσ' γραφές σ' σδός ιξής!

Μήτρον Καραφουτιά

Νικήτην κι Τρουπιούχουν

Α γκυρα ν

Ναί ούρε πλάκι μ' τώχου πλιέουν διμένου στου μαντιλί πούως θα μποδμι στν' Άγκυρα φράστ' σαλλοίμουνου, φειδ' κι' μαρμάγκα, σκουρπιδς κι' τρι-μουνουμπίδα π' τόν έφαρι ικειόνου π' θα μῃ λόγχη όσπερ μπάθρακα! Κι' αν δεν έγινα στα νεϊάτα μ' ούρη γαλιάντρα μ' χουρουδιδάσκαλους, δηλαδή τσ' Τούρκς στα γρουντάματα. Θα μάθου 'Αντι ούρι ζαμπάκι μ' Ζαχαρώμ...στου ταφι! τούινους ού ίρίφς ού Κιμάλης πισπιδέτου, σά ούνεϊράτ' μ'. Άκούει ιεύζουινους μῃς γλιεπ' τσιριπιτό! Καυδ τόν έχου ούρε περδία μ' να τόν πιάσου να τόν ξαφλαίσου, να τ' στρίβου τόν άφαλδ να σκούς σάν τραχι. Θα τόνι βά-δούρα κι δ' τ' κάμου τ' φάτσα ούλου άνουρδου. ούσα, καλότερα να τ' φάη ούρε πλ' μ' τ' φά-κους παρδ να τόν κουλήσου στα χέργια μ'. Τ' χου κάμ' όρκου στοδ βαγγέλιου να τόν κάμου γμιστόν μ' πατάτς! Όσου πρι διγιά τ' Χαλιντέ Χανούμ δ' τσ' στείλου σάν χέργια μ' τ' φά-τη, λίγη μπουγιά τ' φισοδ γιατ' να τόν κάμου ιένανι μστακουδέτι για τα χελώνια τσ' κι λιέν ιδω τα πεδία τέχει μετάνια τσ' γιτ' καθούς σερνικουθήλκη!... Τέρας λιέει και μστακί κ' είν' άποφδίουν! Ιπρονχτές κίναμι ιένα χιράς... κι πιάσαιμ κινιά ούγγουνταργιά Τσέτεις... Νάβλιν-πς ούρε Ζαχαρώμ μου μ' πως σκούσαν σν' τρα-γιά θα ξηρινόσανι στα γέλια... Ταύτα και μένου κι σι διπλουτριπλασάκουμι.

Οδ σός λάτρς

Μήτρον Καραφουτιά

«Εκείνοι οίτινες νομίζουν • ότι ή αποθαρρύνει τους Έλληνας άγνοούσιν Τό Έλληνικόν έθνος τού Έλληνιστά προσπαθείας του διά να έντειν ής τά αλύτρωτα τένα του»

Από την «Νέαν Εδρώτην» τόν Παριόν

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔ

Τετάρτη 5 Μαΐου. Τό Διοικητικόν Συμβού-λιον της «Πανελληνίου Ένώσεως τραυματιών πολέμου τού 1912—1918» συνοδεύόμενον υπό επιτροπής έν μελόν της Ένώσεως επέδωκεν εις τόν Πρόεδρον της Έθνοσυνελεύσεως υπόμνημα δι' οδ ζητείται ή λήψις νομοθετικό μέτρου προς άξηση των συντάξεών των.

Πέμπτη 6 Μαΐου. Άνεχώρησε διά τόν Μέτω-πον της Μ. Ασίας μέγα μέρος στρατού συνοδευ-θέν μέχοι Πειραιώς υπό της Μουσικής της φρου-ράς. Ο Λαός των δύο πόλεων έν συγκινήσει αλλά και μετ' ένθουσιασμών έπευφημιών και ζητωκραυ-γών ύπέρ τού Βασιλέως προέπεμψε τούς γεν-ναίους υπερασπιστάς της πατρίδος. Οι έφεδροι άπερρινοί διά την τιμητικήν έντολήν της πατρί-δος μετά χαράς πηδέχοντο τας λαϊκάς ένδείξεις.

Παρασκευή 7 Μαΐου. Τηλεγραφικώς άναγ-γέλλεται όπ' ο Κεραλικός στρατός, παραβιάσας την άνακωχήν, επέτρεψεν ένάντιον των Γάλλων εις τό μέτωπον της Κιλικίας. — Ο Κεμάλ έπρότεινε εις την Έθνοσυνέλευ-σιν της Άγκυρας να κηρυχθή έκπτωτος ο Σουλ-τάνος τού Θρόνου των Οσμανιδών. Αντ' αυτού προτίθεται ν' άνακηρύξη Σουλτάνον της Τουρκίας ένα Σενούσιον Πρίγκιπα, ισχυριζόμενον όπ' είνε κατ' εύθείαν άπόγονος τού Μωάμεδ Ι. — Η συμμαχική Αστννομία Κηποεως άνε-κάλυψε συνοματικές ενεργείας όπαδών τού Κα-μάλ. Προέβη εις την Σύλληψιν των ένόχων.

Σάββατον 8 Μαΐου. Η Κεραλική Έθνοσυνέ-λευσις συνήλθεν εις μουσικήν συνεδρίasion διά ν' άκούσῃ τας εξηγήσεις τας όποίας παρέσχεν ο Ύ-πουργός των Στρατιωτικών διά την κατάστασιν των εις τό μέτωπον.

Η Κεραλική Κυβέρνησις κατέφυκε και τό πρώτον πολεμικόν της πλοίου, φέρον τό όνομα «Αστρον». Χαράς εύαγγέλια διά τά ελληνικά Κα-ράβια!

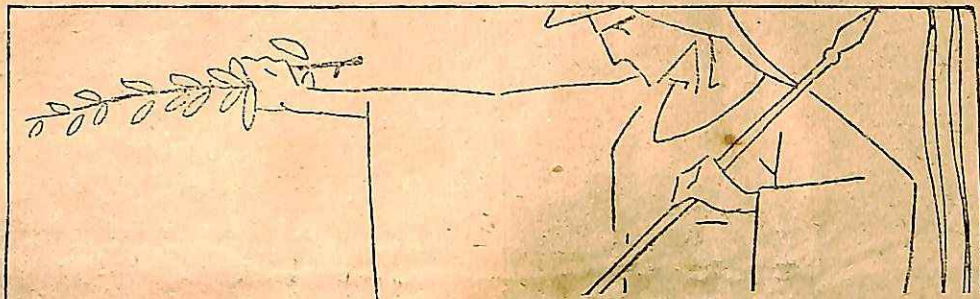
Κυριακή 9 Μαΐου. Τό έν Άγκυρά Συμβού-λιον των Έπιτρόπων άπεράσισε την ίδρυσιν Τρα-πέζης έν Ίκινόφι με κεφάλαιον 500,000 τουργι-κών λιρών.

Δε. τέρα 10 Μαΐου. Τηλεγραφήματα βεβαιούν ότι ή Έθνοσυνέλευσις της Άγκυρας εξέλεξε τόν Στρατηγόν Ραφέτ Πασσάν, Πρόεδρον τού Συμ-βουλίου των Έπιτρόπων και τόν Πουσοφ Κε-μάλ Βέην, άρχηγόν της Κεραλικής άντιπροσω-πείας έν Μόσχῃ. Επίτροπον των Έσωτερικών. Έν Σιλεσία ήρχισεν ο πόλεμος μεταξύ Γερμα-νών και Πολωνών.

Ο Γαλλικός τύπος ήρχισε να χαρακτηρίζη δεόν-τως τας Κεραλικάς όρδάς. Αποκαλεί τούς Κε-μαλικούς, ληστάς και τυχοδιώκτας και άπορεί πως παρεσχθή ή γαλλική εύνοια εις τοιαύτα όποκει-μένα.

Τρίτη 11 Μαΐου. Συνελήφθησαν εις Ίωάννινα συνωμοτούντες οι Άλβανοί Ταχί βής έν Κονί-τση, παρδ τώ όποίω άνεκαλύφθησαν πλείστα ένοχοποιητικά έγγραφα, και ο βουλευτής τού Βερατίου Βρυώνης. Μεταξύ άλλων εξηκριβώθη ότι οι συνωμοτάι ένήργουν κατασκοπείαν των κι-βερνήτων τού γαλλικού στρατού.

Είς τας τάς έλληνι-κάς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΑΙ

Είς την σειράν των ήμίδεων της Έπαναστά-σεως εξέχουσιν θέσιν κατέχουν και οι 'Αλέ-ξανδρος και Δημήτριος Ύψηλάνται. Ανήκον-τες εις ήγεμονικήν οικογένειαν, τέκνα τού Κωνσταντίνου Ύψηλάντου, στίς μετά τούσς άυταπαρνήσεως εισάγθη επί μακράν σειράν έτών ύπέρ των Έλληνικών συμφερόντων, έδυ-σίασαν βαθμούς, περιουσία, τιμάς, εύζωϊαν

τιμών, εις αὐτοθυσίαν, εις ευγένειαν χαρακτή-ρος ύπήρξε και ο νεώτερος άδελφός του Δημή-τριος. Νεώτατος, μη ύπερβάς τό τριακοστόν έτος της ηλικίας του, κατήλθεν εις την Έλ-λάδα ως άντιπρόσωπος της υστέρησής 'Α-νωτάτης Ασχής. Η μήτηρ του 'Ελισάβετ και ή άδελφή του Μαρία μνημονες των πατριωτι-κών παραδόσεων της οικογενείας των προσή-νεγκον χαίρουσαι τα κοσμητάτα των και τα κεμνήτια των προς ύποστήριξιν τού Άγώνος.

Ο Δημήτριος ήτο καχεκτικός, ισχνός, φαλα-κρός, άλλ' ειχε ισχυράν ψυχήν, ήτο άγρόμνη-τος και περιεφρόνει τόν θάνατον επί τού πε-δίου της μάχης. Ο Ήλδς του προς τά έθνικά συμφέροντα ήτο άπέραντος, ή φιλοκέρδειά του παροιμιώδης και ή πίστις του προς τόν Άγώνα μέγα κεφάλαιον διά την θριαμβευτικήν αὐτοῦ έκβασιν.

Καταφθάσας εις Έλλάδα κατά τας άρχάς της Έπαναστάσεως, ανέλαβε την Άρχι-σταστικήν και έν μέσφ τού κλυδωνιζόμενου Λαού, έν μέσφ των παθών και των άντεγκλή-σεων εύρέθη πάντοτε εις τό ύψος της θέσεως του προσεγγικών ύψηλίας ύπηρεσίας εις την πατρίδα. Τό έπιστέγασμα των έθνικών του ύπηρεσιών ήτο ή μάχη της Πέτρας καθ' ήν διά της άνδρείας του ένίκησε τούς Τούρκους. Α-πέθανεν εις τό Ναύπλιον. Όσοι έπισκέπτονται την πρώτην πρωτεύουσιν της Έλλάδος μετά συγχινήσεως άνείζουσιν τό μαρμάρινον κενοτά-φριον τού Δημητρίου Ύψηλάντου. Τό όνομα τού 'Αλεξάνδρου και Δημητρίου, ή θέσις των, τό γόητρον των, οι στρατιωτικοί βαθμοί των και αι προσωπικαί άρεταί της δυάδος των Ύψηλάντων έτόνωσαν την έθνικήν συνείδησιν και προσέφερον άνεκτιμήτους ύπηρεσίας εις

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

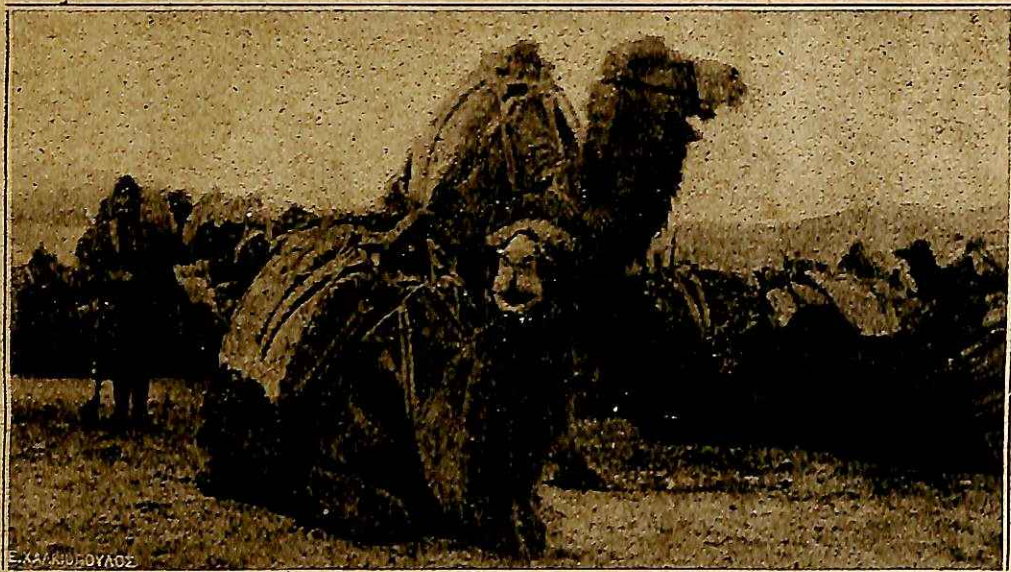
και ύψηλήν έν Ρωσία θέσιν χάριν των συμφε-ρόντων της πατρίδος.

Ο 'Αλεξάνδρος Ύψιστις τού Τσάρου και Ύποστράτηγος έν τώ Ιππικώ της Αὐτοκρατο-ρικής φρουράς ανέλαβε την γενηκήν άρχηγίαν τού Άγώνος, φέρον τόν συμβολικόν τίτλον.

Εφορος Γενικός της Ασχής.

Η Τουρκία δεσποζούσα κατά τας παραμονάς της Έπαναστάσεως άπεράντων Ευρωπαϊκών και Ασιατικών έκτάσεων διηύθυνε και εκανό-νιζε τας τύχας εκατομμυρίων Έλλήνων και ένα κίνημα παρόμοιον προς την Έλληνικήν εξέγερσιν δεν ήτο έγχελημα κοινόν. Ο Ύψη-λάντης ένδους πα τρώτης, πλήρης άυταπαρνή-σεως άγνός άπόστολος της ιδέας της Έλευθε-ρίας δεν έδίστασε να αναλάβη τό γιγαντιαϊον ά-τόντρον. Απέβη ούτω τό ευγενέστερον θύμα της Έλληνικής ιδέας. Απέβη εις έν των ήρωϊκο-τέρων και θαρραλεωτέρων άνδρών της Έλλη-νικής Παλιγγενεσίας. Διότι ο 'Αλεξάνδρος ειχε ν' άντιμετωπίση πολλούς και ισχυρούς έχθρούς. Είχε ν' άντιπαλίσθι τούς τούρκους, την κραταίαν, την στρα-τον 'Οθωμανικήν νά κατανικήσῃ τ' Ευρωπαϊκόν λευδρότιν μεγαλεί-εως

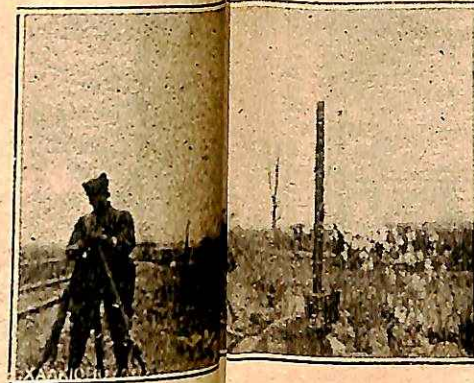
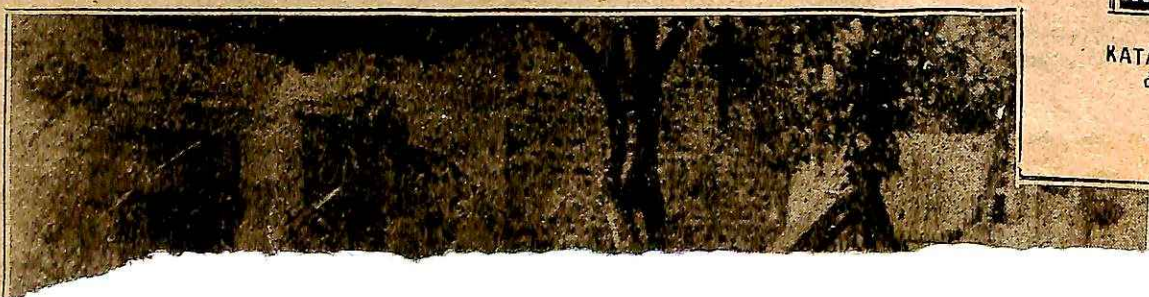

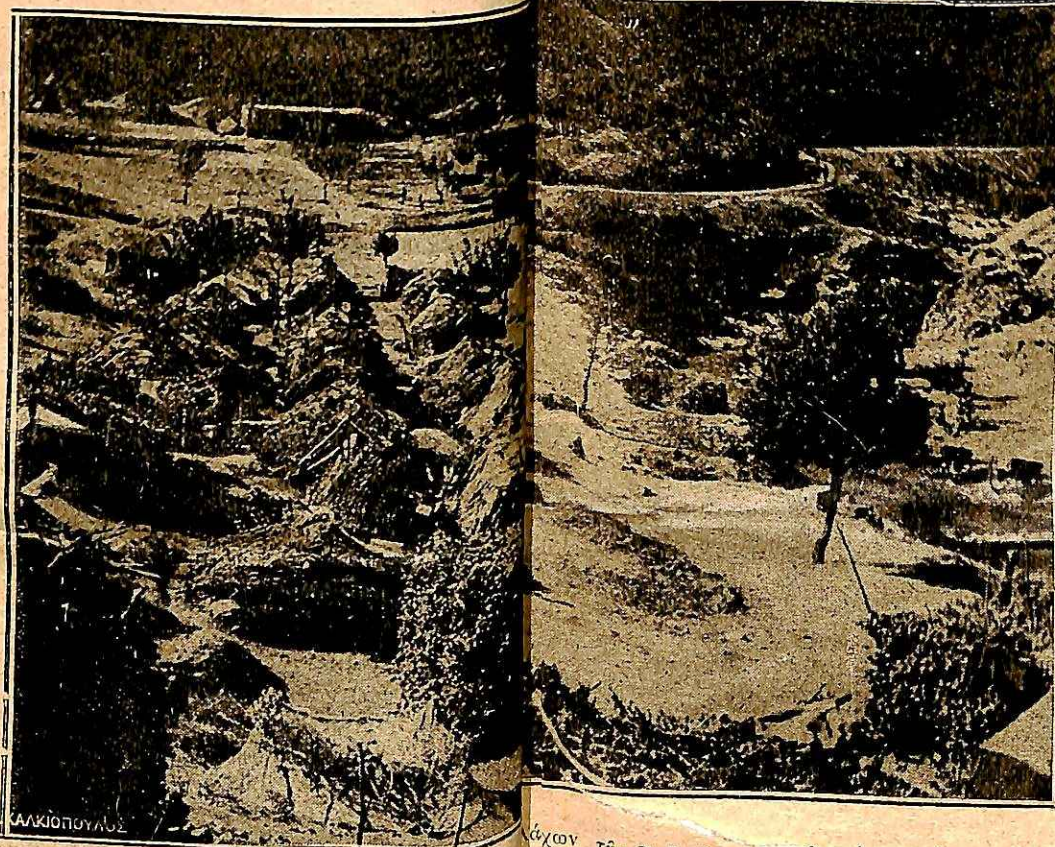
ΜΕΤΩΠΙΣΘΕΝ.—Η γκαμήλα, ὁ σιδηρόδρομος τῆς Ἀνατολῆς, προσφέρει τὰς πολυτίμους ὑπηρεσίας της, χρησιμοποιηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐπιμελητείας διὰ τὰς ἐφοδιοπομπάς.

ΑΥΤΟΜΩΛΟΙ.—Πειναλέοι, κουρελιασμένοι, προκαλοῦντες τὸν οἶκτον, ἄοπλοι, μὲ τάχεια ψιλά προσέρχονται καθημερινῶς πρὸς τὰς τάξεις τῶν νικητῶν, πολυάριθμοι τοῦρκοι, ἐδρισκόμενοι εἰς τὰς τάξεις τῶν Κεμαλικῶν διὰ τῆς βίας.

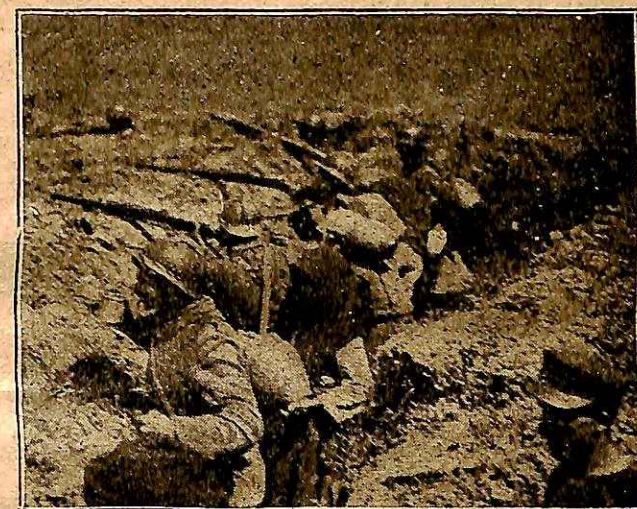
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Ἰσσοῦν τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ τὰς ἀποβλήτων τοῦ Κεμάλ.

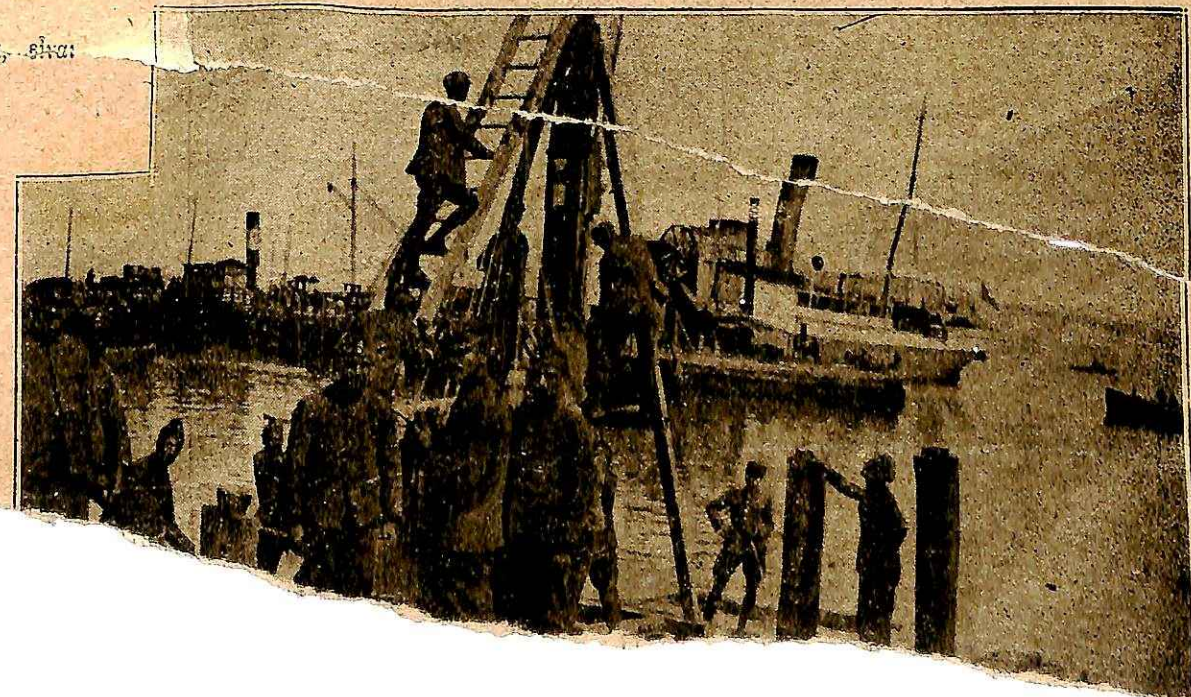
ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΙ.—Οἱ καταυλισμοί μας, θυμίζουσιν ἀθέατοι ἀπὸ τὰ πικρατηρητήρια τῶν Κεμαλικῶν.

ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ.—Ἐνθουσιώδεις οἱ ἐθέλοντα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πρὶν ἀκόμη προσκληθῶν νὰ βοηθήσουν εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς πατρίδος των, προσήρχοντο εἰς τὰ ἔμπεδα καὶ ἀμέσως ἐφύεγαν διὰ τὸ μέτωπον.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ.—Αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ἡλικιωμένου χαρακώματος, πρόθυμοι ἐγγενεῖς, περιποιῶνται τοὺς ἐλευθερωτάς των.

ἄχων τῆς Ρούμελης. Μὲ κλαρία γινόμενός, δὲται

ΤΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

— Ὅ, τι θέλετε νὰ μοῦ τὸ εἰπῆτε.
— Ἐνδοξότατε Πατισσάχ, μᾶς
σχεσαν τὰ βώδια μας. Διὰ
χάριν.

«Εἶναι καιρὸς βραδύτερον διὰ τὴν
ἐξουσίαν τῶν οἰκογενεῶν τῆς ἡ-

τά παγούρια τους και τοιμάστηκαν να γυρίσουν. Θάπεφταν πάλιν τώρα κάτω από τα πυρά του έχθρου μὰ ούτε τό σκεφτόν-
τουσαν καθόλου. Κρέμασαν τὰ παγούρια τους και με τό όπλο στο χέρι πήραν τό δρόμο να γυρίσουν. Τώρα από τὰ του-
κικά πυροβολεία τὰ κανόνια βροντούσαν

— 'Απ' τοὺ στόμα σ' κὶ στοῦ Θεοῦ
τ' ἀντί... Ἰβίβα!...

ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Εἰς κύκλον στενὸν διακεκριμένων προσωπικωτήτων, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἄκτινοβολᾷ ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμένους διότι ταχύτερον παντὸς ἄλλου ὑπολογισμοῦ, ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὁσοῦ μέλας, εἰς ἔμφρον καὶ αἰψηφον ὕψιν· εἶπε (ἤρπαιε ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν, ἔλεγε

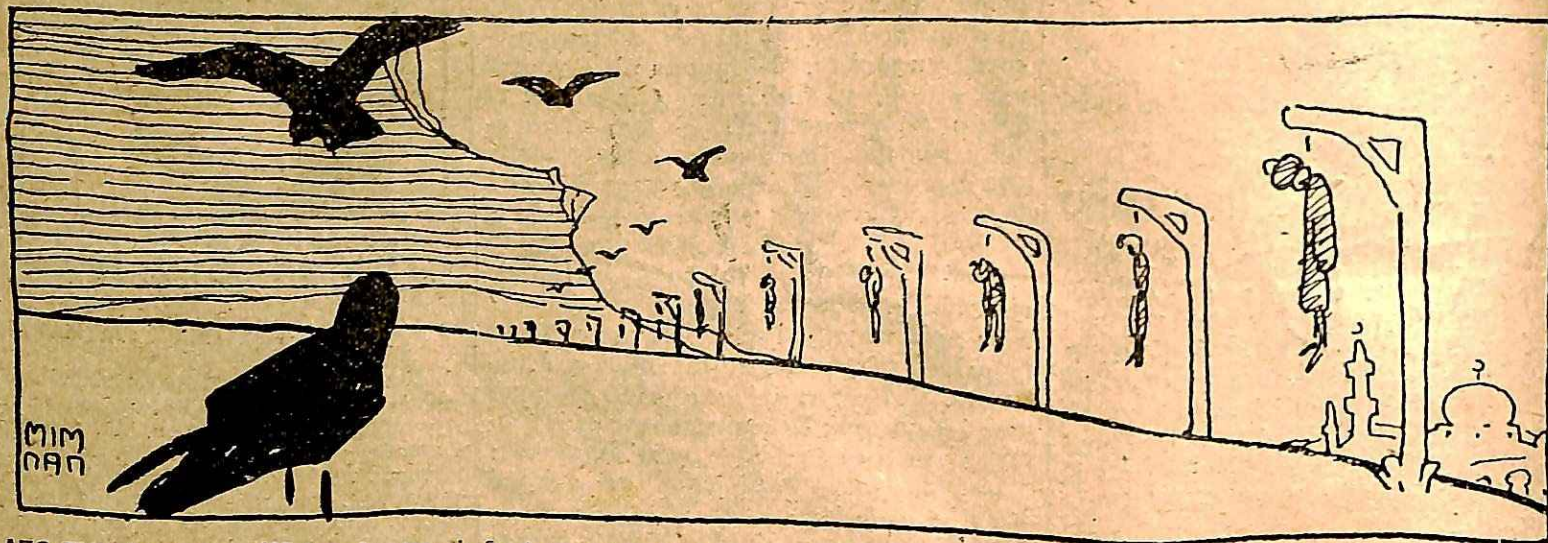
— Ἀυτὴν τὴν φορὰν θὰ τελειώσωμεν
... καὶ θὰ τελειώσωμεν ταχέως καὶ ἀπο-
τελεσματικῶς. Θὰ σαρώσωμεν κάθε ἀπο-
πείραν ἀντιστάσεως. Δὲν εἶνε ἄλλως
λίγη μὲ τὸ μέρος μας. Ἐχομεν ἑξασφα-
λίσει ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐνδοξότερους μα-
θηταίους. (*Καθημερινή*)

Κ. Δημητράκου, Σ. Διακουμόπουλος, Η. Καραντζής, Ι. Νανούλης, Α. Κανελλόπουλος, Α. Χατζηστάκος, Μ. Κωνσταντίνου, Άλ. Ζανέλης, Ε. Ραγκούσης, Θ. Σάφαλης, Άγης. Μουδρινής, Δ. Πέγιος, Ν. Κόκης, Ι. Χανιώτης, Άδ. Κουσταρίνης, Β. Μαυρομυγάλης, Ι. Χατζηγιαννακούσας, Δ. Χατζηχρόνιου, Κ. Λέτσος, Ι. Βαβδίνος, Δ. Κλαδιάς, Χ. Ρουμελιώτης, Κ. Τζαβράς, Γ. Τζαβράνης, Ν. Μόσχος, Γ. Καλατσής, Γ. Χελιώτης, Φ. Μιάκας, Ν. Φρόνιμος, Χρ. Άναγνώστου, Γ. Σαρόγλου, Γ. Μαργαρίτης, Τρύφων. Στεργίου, Εύαγγ. Μισιούρης, Κ. Ζανταλάς, Χ. Πετράκος, Κ. Γεωργιάδης, Σπ. Κολώνιας, Εύαγγ. Παπαδάκος, Π. Χαλκιάς, Κ. Μιχόπουλος, Δημ. Σπαγαδάρος, Ρ. Κιονιουτόγλου, Ν. Τσαμπάρας, Κ. Κωρότας, Β. Νικολάκοπουλος, Ι. Χριστομίδης, Ι. Μαιμακλής, Σφραφίμ Πλεντάνας, Ρ. Γιαλούς, Ν. Τσαλκιδής, Π. Τερζής, Π. Τσακαλόδης, Στυλ. Καστρινέλης, Άν. Μανώλης, Δ. Τσουλουράς, Δ. Παναγόπουλος, Β. Λέτος, Σ. Τελώνης, Κ. Καμπουνάς, Ι. Παντζάρης, Δ. Πετσάς, Εύαγγ. Βαλός, Δ. Άρβανιτης, Ζήσης Μπαχαστέλης, Ν. Μπουτούρης, Χαρ. Χατζή

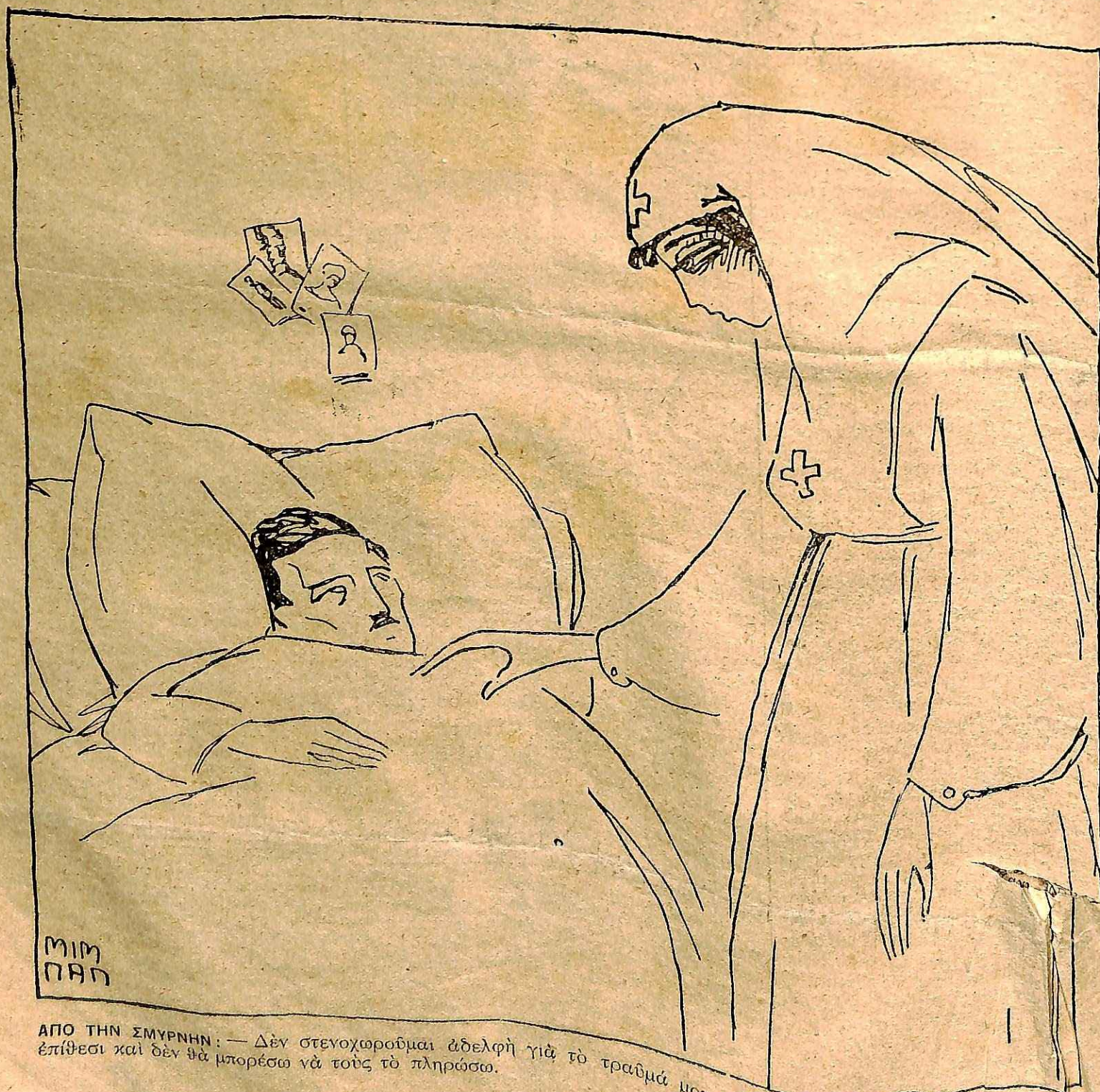
ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Εἰς κύκλον στενὸν διακεκριμένων προσωπικωτήτων, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἄκτινοβολᾷ ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐνθουσιασμένους διότι ταχύτερον παντὸς ἄλλου ὑπολογισμοῦ, ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὁσοῦ μέλας, εἰς ἔμφρον καὶ αἰψηφον ὕψιν· εἶπε (ἤρπαιε ἀπὸ τὴν Κυβερνήσιν, ἔλεγε

— Ἀυτὴν τὴν φορὰν θὰ τελειώσωμεν
... καὶ θὰ τελειώσωμεν ταχέως καὶ ἀπο-
τελεσματικῶς. Θὰ σαρώσωμεν κάθε ἀπο-
πείραν ἀντιστάσεως. Δὲν εἶνε ἄλλως
λίγη μὲ τὸ μέρος μας. Ἐχομεν ἑξασφα-
λίσει ἕνα ἀπὸ τοὺς ἐνδοξότερους μα-
θηταίους. (*Καθημερινή*)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ: 'Η έκπολιτιστική δράσις των Κ(ρ)εμαλικών εἰς τὴν Ἀγκυραν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ: — Δὲν στενοχωροῦμαι ἀδελφὴ γιὰ τὸ τραῦμά μου, ἀλλὰ σκάω ποῦ θ' ἀρχίσῃ σὲ λίγο ἐπίθεσι καὶ δὲν θὰ μπορέσω νὰ τοὺς τὸ πληρώσω.